

ת"פ 19427/03/15 - מדינת ישראל נגד אילגר איובוב

בית משפט השלום בראשון לציון

27 אפריל 2015

ת"פ 19427-03-15 מדינת ישראל נ'

איובוב(עציר)

ת"פ 19445-03-15

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
אילגר איובוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מילבסקי

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד גל וולף

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בדיון שהתקיים לפניי ביום 13/4/15 הודיעו הצדדים כי הגיעו לכדי הסדר שניתן לכנותו הסדר דיוני. עפ"י הצהרת הצדדים, כתב האישום יתוקן ובטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לקבלת תסקיר משירות המבחן. עוד מצאתי להדגיש כהקדמה וכרקע לגזר דין זה, שהדיון בעניינו של הנאשם מתקיים בעודו עצור.

מסתבר כי בעקבות כתב האישום שהוגש נגד הנאשם, הוגשה גם בקשה למעצר עד תום ההליכים ובהיעדר חלופת מעצר, נותר הנאשם במעצר. עולה אם כן כי משפטו של הנאשם מתקיים בהיותו במעצר.

כאן המקום לפרט במה הודה הנאשם. הנאשם הודה כי בתאריך 5/3/2015 סמוך לשעה 20:10 הגיע לתחנת דלק באזור הסמוך לשוב בית דגן, נכנס לחנות המצויה בתחנת הדלק, נטל בקבוק בירה ופחית משקה ויצא מהחנות מבלי

לשלם. הנאשם נשאל על ידי המוכרת האם הוא מתכוון לשלם עבור השתיה, בתשובה אמר לה הנאשם "את רוצה לקבל את הבקבוק בראש", תוך שהוא מניף את ידו כלפי מעלה, ובהמשך זרק הנאשם את הבקבוק אשר פגע בחלון משרד החנות ושבר אותו. אחר-כך ברח הנאשם מהמקום ובעקבותיו יצא עובד החנות בכדי לאתרו ואחר-כך איתר אותו ומשך היה, הבחין בנאשם מניף סכין בעלת להב באורך של כ-20 סנטימטר. בנסיבות אלה, הגיע שוטר למקום וביקש מהנאשם לזרוק את הסכין. בתגובה, הצמיד הנאשם את הסכין לצווארו ואמר לשוטר "אני אתאבד אני אתאבד אני מוסלמי". עולה אם כן, שהנאשם הודה ועל כן גם הורשע, בעבירת של גניבה- אותו בקבוק בירה ובקבוק משקה, איומים בשתי הזדמנויות- האחת, על עובדת החנות והשניה, על השוטר כי הוא יתאבד, היזק לרכוש במזיד- בכך ששבר את חלון החנות, והחזקת סכין- היא אותה סכין שבה איים להתאבד.

בעקבות החלטתי, הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. אקדים ואומר ששירות המבחן, כדרכו, ערך תסקיר מפורט, מקיף, מעמיק, המתייחס לכל העובדות, הנתונים והנסיבות הרלוונטיים לעניין ובסופו של תסקיר משום מצבו המיוחד של הנאשם, לא מצא כי יש להמליץ על צו מבחן או להמשיך מעורבות שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אלא על עונש של מאסר קצר לצד עונש מותנה משמעותי ומציב גבול לעתיד. עוד קבע שירות המבחן בהתרשמותו, כי עונש מאסר ממושך עלול להיות בעל אפקט שלילי ולקבע יותר דפוסים שוליים. מצאתי להעיר במקום זה, כי מטבע הדברים ומנימוקים ברורים, לא אפרט האמור בתסקיר שהוביל את שירות המבחן למסקנות אלה. אומר אך באופן כללי שהנאשם סובל מבעיות כבדות משקל ומורכבות, שבעיקרן הן בעיות נפשיות. עוד אוסיף ואומר כי בהליך המעצר הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית מהפסיכיאטרית המחוזית שעותק ממנה הוגש על ידי הסנגור במהלך הדיון דהיום. חוות הדעת קבעה שהנאשם כשיר, הן דיונית והן מהותית.

בדיון דהיום טענו הצדדים לעונש. באת כוח התביעה עתרה להחמרה בדיון, ויש לומר כי בבואה להציג מתחמי הענישה בעניינו של הנאשם, עשתה כן באופן המתייחס למהות המעשים של הנאשם הגוררים מתחמי ענישה כפי שהציעה התובעת.

כאן המקום לציין כי מתחמי ענישה כמו גם טיעוני התביעה לעונש, אינם משוללי יסוד, שהרי אילו אנחנו בוחנים מעשי הנאשם על פי מרכיבי מתחמי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין, יש ויש ממש במתחמי ענישה שהציגה התביעה. אומר אך זאת, שאני סבור שמכלול העבירות שביצע הנאשם הוא של אירוע אחד, מתמשך ומורכב. משום כך, אינני מקבל חלוקת מתחמי ענישה לפי שיטת כל עבירה ועבירה, במקרה זה מדובר במכלול.

בא כוח הנאשם עשה כל שלא ידו כדי לסלק אל הצד מתחמי הענישה שהציגה התביעה. בעשותו כן, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, שכאמור לעיל מפרט את כל שצריך בעניינו של הנאשם. כמו כן, הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שאף היא מבהירה במי מדובר. בא כוח הנאשם הפנה את תשומת הלב שמדובר בבחור צעיר, יליד 1996, שלמעשה עברו הפלילי כולל רישום ללא הרשעה מבית משפט לנוער. עוד הציג לפני בית המשפט, תמונת מצב שלטעמו היא המציאות באשר למעשי הנאשם ולמעשה לפי דברי הסנגור, בחינת המעשים מצביע שאין בפנינו מכלול מעשים ברף חומרה גבוה. בא כוח הנאשם הציע להסתפק בעונש המעצר כמאסר.

בטרם אכריע במחלוקת שבין הצדדים, מצאתי לציין שהנאשם עצור מאז 5/3/2015 וכפי שהדגיש הסנגור, מדובר

במעצר ראשון של הנאשם שזו לו הפעם הראשונה ששלילת חירותו בגין מעשיו.

המחלוקת בין הצדדים מעוררת שאלה קשה ביותר שלצערי הרב עולה מדי עת. אנשים כנאשם שמצויים על גבול הסייג לאחריות פלילית ובדרך כלל מדובר בלוקים בנפשם אשר מבחינה משפטית לגבי המקרה הקונקרטי, לא מתקיים בהם הסייג לאחריות פלילית אלא כאמור הקרבה לסייג לאחריות פלילית. יתרה מזאת, העבירות הפליליות שמבצעים אותם נאשמים, כמו גם הנאשם שלפניי, מקורן במצב נפשי מסוים בעייתי וקשה של הנאשם. יש להוסיף על כך שנאשמים שאליהם אני מתכוון, כמו הנאשם שלפניי, עושים שימוש בסמים, התנהגות שמחמירה המצב.

השאלה העיקרית והחשובה ביותר במקרהו של הנאשם כמו במקרה נאשמים אחרים, היא האם יש לגזור דינו של הנאשם במנותק מהנסיבות כאמור לעיל, ובמיוחד כפי המפורט בתסקיר שירות מבחן. אני סבור שאין לעשות כן. יתרה מזאת, אני סבור שתיתקן 113 לחוק העונשין שרבות דובר עליו ולדעתי אין בו חידוש אלא דקלרציה, אף הוא מצין במפורש נסיבות הקשורות בביצוע העבירה שיש בהן להקל בעונשו של הנאשם וכוונתי לסעיף 40ט(9) לחוק העונשין: "הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב לפרק ה1" לחוק העונשין. הרציונל של עיקרון זה הוא פשוט ביותר שמא נגזור דינו של אדם לחומרה בגין מעשים שמקורם למעשה אינו בשליטתו של האדם אלא משום מחלה. כמובן שאין להתעלם ממעשהו של הנאשם וככל שמדובר במעשים חמורים יותר בית המשפט להחמיר בדין למרות מצב זה, אלא שאני מסכים עם בא כוח הנאשם שככל שאנו בוחנים מעשי הנאשם, אין מדובר במעשים ברף חומרה גבוה. אכן, במידה מסוימת הטיל הנאשם אימה על מוכרת בחנות בכך שאמר את אשר אמר וזרק בקבוק לעבר משרד החנות ובאשר לאיום כי יתאבד, גם בכך אינני מוצא חומרה יתרה.

אשר על כן על פי מכלול השיקולים הצריכים לעניין, ואף עם מתחם הענישה שהוצג על ידי התביעה הוא המתחם הנכון, הרי שבמקרה זה מצאתי ללכת אחר הקבוע בסעיף ט' הנ"ל ואחר המומלץ על-ידי שירות המבחן ולקבוע מאסר ברף הנמוך של המתחם.

סוף דבר שאני מקבל עתירת בא כוח הנאשם, וגוזר עליו עונש מאסר שיסתיים היום, דהיינו מיום מעצרו, 5/3/2015 ועד היום. למען הסר ספק, ככל שלא תהיה החלטה אחרת, הנאשם ישוחרר לאלתר.

5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים משחרור הנאשם ממאסר-מעצר, לא יעבור עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם כמו גם איומים, כמו גם עבירה של גניבה, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

בנסיבותיו האישיות של הנאשם אינני גוזר עליו קנס, אלא מחייבו לחתום על התחייבות להימנע מעבירה. הנאשם יתחייב בחתימה, שאם יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע במשפט זה, במשך שנתיים מהיום, ישלם סך של 2,000 ₪.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהתאם לסעיף 22 ל"חוק המעצרים" אני מורה שהנאשם ישוחרר בערובה, וכוונתי לערבות צד ג' על סך 10,000 ₪, שתחתם על ידי אמו גב' מומינה אבדולאייב ת.ז. 316939842. כמו כן, אני מתנה שחרורו של הנאשם ב"מעצר בית" מוחלט בבית אמו ברח' שלמה המלך 5 דירה 22 בעיר לוד, עד ליום 30/4/2015. הבהרתי לנאשם כי אם יפר תנאי שחרורו, ייעצר.

ככל שהתביעה תודיע לבא כוח הנאשם כי אין בדעתה לערער, אזי עם הודעת התביעה, יבוטלו תנאי שחרורו של הנאשם.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה